

KỂ LẠI MỘT MIỀN ĐẤT MIỀN QUÊ ĐÁNG NHỚ

1. Em hãy viết một đoạn văn ngắn kể lại một miền đất. miền quê đáng nhớ

Từ thuở còn thơ đến ngày hôm nay, bản thân tôi đã quen với cuộc sống chốn thị thành tấp nập, đua chen, với nhịp đời hối hả nên rất mơ hồ về cuộc sống nơi thôn quê. Rồi có một lần, tôi được một anh bạn đồng nghiệp mời về thăm quê nhà anh ấy – xã An Thạnh, huyện Mỏ Cày Nam, tỉnh Bến Tre – một vùng đất còn đậm nét văn hóa làng quê xưa. Tối đến, tôi được người bạn dẫn qua nhà hàng xóm để thưởng thức những giai điệu mượt mà của đờn ca tài tử. Tôi cùng anh bạn chèo xuồng thơ thẩn ngắm khuya. Và sau đó ngủ một giấc trong sự yên ắng, vắng lặng của màn đêm thôn xóm. Về mộc mạc, chân chất làng quê không chỉ là nỗi nhớ, niềm thương mà còn là niềm tự hào của mỗi người con được sinh ra và lớn lên trên mảnh đất đầy tình yêu thương và kỷ niệm.

2. Kể lại một miền đất. miền quê đáng nhớ - Làng chài Cửa Vạn Hạ Long - Bài tham khảo số 1

Ngày 2 - 9 năm nay, tôi được đến thăm làng chài Cửa Vạn. Một chuyến đi vô cùng thú vị. Làng chài Cửa Vạn nằm trong vùng Tùng Sâu thuộc vùng lõi của khu vực di sản văn hóa thế giới Hạ Long, chệch về hướng Đông Nam, cách bến tàu khách Bãi Cháy chừng 20km.

Làng chài Cửa Vạn thuộc phường Hùng Thắng, thành phố Hạ Long, tỉnh Quảng Ninh. Cho đến thời điểm này, (2008), Cửa Vạn có 176 hộ, gồm 733 nhân khẩu. Tất cả đều sống bằng nghề chài lưới và nuôi trồng hải sản. Bà con sinh sống trên những nhà bè, to nhỏ khác nhau, hoặc lợp ngói, hoặc lợp tôn, toạ lạc trên những chiếc phao nổi có diện tích ba bốn chục mét vuông. Nhà cửa của hộ nào cũng khang trang sạch sẽ. Nước thải, rác thải được bà con xử lý một cách khoa học, văn minh và vệ sinh, thể hiện một nếp sống văn hoá tuyệt đẹp.

Nhiều gia đình có máy phát điện, có tiện nghi như bàn, ghế, tủ, ti vi.... sang trọng. Những đêm trăng, làng chài Cửa Vạn hiện lên trên mặt nước Hạ Long xanh biếc tựa như một thị trấn nơi Thủy cung.

Đánh bắt thủy hải sản thì bà con Cửa Vạn dùng thuyền lớn. Đi lại thì dùng thuyền nan nhỏ. Nghề nuôi cá lồng ngày một phát triển. Người sống ở trên, cá nuôi ở dưới. Mỗi lồng cá có hàng trăm, hàng nghìn con cá song, con nào cũng to, nặng hai, ba kí. Một tấn cá song có thể bán được trên, dưới 200 triệu đồng. Nhiều gia đình trở nên giàu có.

Cho đến nay, bà con làng chài Cửa Vạn vẫn còn một số người chưa biết chữ. Trẻ con chưa đi học đã biết bơi, biết chèo thuyền.

Nét mới ở Cửa Vạn là ngôi trường nổi có 4 phòng học với diện tích 150 m², được neo đậu dưới chân núi Ngọc. Trường hiện có 7 lớp ghép. Các thầy, các cô giáo đều rất trẻ và nhiệt tình; tất cả đều tốt nghiệp Cao đẳng Sư phạm. Cảnh học trò đến lớp mỗi sáng thật đông vui. Tiếng cười nói xôn xao. Tiếng mái chèo ào ạt cắt nước. Những em bé làng chài 7, 8 tuổi,... da ngăm đen, mắt sáng khỏe mạnh, nhanh nhẹn.... từ những chiếc thuyền nan bé tẹo bước

vào lớp học, trông thật đáng yêu. Tiếng chào ríu rít cất lên làm nhộn nhịp cả một vùng biển lặng: "Con chào thầy ...", "Con chào cô ạ...".

Cụ Hưu đã 86 tuổi, một trong những ngư dân đầu tiên lập làng nổi Cửa Vạn nói: "Từ ngày có trường học cho con cháu làng chài, gia đình nào cũng tình cảm thấy hạnh phúc; người già như trẻ lại và khỏe thêm ra...".

Ra về, tôi nói với mẹ: "Nghỉ hè tới, hai mẹ con ta lại đi chơi Hạ Long, đi thăm làng chài Cửa Vạn một lần nữa, mẹ nhé!".

3. Kể lại một miền đất. miền quê đáng nhớ - Quê ngoại - Bài tham khảo số 2

Chủ nhật vừa rồi em cùng với bố mẹ về quê thăm bà ngoại. Đó là nơi có cánh đồng lúa xanh mướt, chỉ ngửi thôi, cũng đã thấy dễ chịu vô cùng.

Sau một thời gian thi cử mệt mỏi, cuối cùng em cũng đã được xả hơi. Quê ngoại là nơi em luôn mong được về chơi. Em rất nhớ ngoại, nhớ anh chị, cô chú ở đó.

Quê ngoại em là một miền quê yên bình, tĩnh lặng, không ồn ào như thành phố Hà Nội. Suốt chặng đường đi, em luôn háo hức, mong chờ. Cũng lâu lắm rồi em mới được về thăm ngoại. Hai bên đường về nhà ngoại lúa xanh mướt, thoang thoảng mùi thơm của lúa lúc trở đồng! Xa xa là bóng hình những chú bò, trâu đang chăm chỉ gặm cỏ. Các chú rất khoái món cỏ bởi cỏ cũng xanh và "ngon" như lúa vậy! Các bác nông dân đang ngồi nghỉ bên bờ, ai cũng nở nụ cười rất tươi dù trên trán vẫn lấm tấm những giọt mồ hôi. Gặp ai bố em cũng chào rất nhiệt tình. Mọi người dường như đều là người quê, người làng người nước nên thân thiết ghê!

Về tới nhà ngoại, em đã thấy ngoại đón sẵn ở cổng. Ngoại lo em và bố mẹ mệt nên chuẩn bị sẵn chiếc chiếu ngoài hiên để cả nhà ngồi nghỉ. Nhưng em không thấy mệt tí nào, dù đường có hơi xa một chút, em vẫn cảm thấy "sung sức" lắm! Nhìn ngoại ngày một già đi, em thương ngoại lắm! Mái tóc ngoại bạc hết rồi, chỉ còn thưa vài sợi đen. Ngoại vuốt tóc em, hỏi em sức khỏe, học tập và dặn dò em rất ân cần.

Nghỉ một lát, em vội phụ ngoại ra vườn hái hoa quả. Chà, vườn nhà ngoại nhiều quả tươi ngon ghê! Nào là na, nào là ổi, là khế,..... Rất nhiều quả cho em lựa chọn. Em phụ ngoại hái mỗi loại một ít đem về ăn. Quả do tay ngoại trồng có khác. Ngon và mát vô cùng!

Ngoại có nuôi một chú mèo rất dễ thương. Em chơi với chú mãi mà không thấy chán. Buổi tối em phụ ngoại nhặt rau nấu cơm. Bữa cơm tối hôm đó, cả nhà em quây quần bên nhau. Thấy ngoại cười hạnh phúc, lòng em cũng tràn ngập xúc động. Em thương ngoại lắm, năn nỉ ngoại lên ở cùng gia đình mà không được. Ngoại nói ngoại ở quê quen rồi, ngoại không muốn đi ở nơi khác.

Hôm sau tạm biệt ngoại mà trong lòng em buồn rười rượi. Chỉ mong hè tới thật nhanh để em có thể về thăm ngoại được lâu hơn.

4. Kể lại một miền đất. miền quê đáng nhớ - Thăm quê nội - Bài tham khảo số 3

Hồi đầu năm học, bố em có hứa rằng nếu em đạt danh hiệu học giỏi thì đến hè bố sẽ cho về thăm quê. Em đã cố gắng phấn đấu để trở thành con ngoan, trò giỏi và bố em đã thực hiện lời hứa của mình.

Vào một buổi sáng đẹp trời, hai bố con em dậy từ rất sớm, chuẩn bị kĩ càng cho chuyến đi. Chiếc Hon da được lau chùi sạch sẽ và đồ đầy xăng. Túi quà biếu ông bà nội mà mẹ em sắp sẵn từ tối hôm qua cũng đã được chằng buộc kĩ càng. Mẹ tiễn hai bố con ra cổng rồi nắm tay em dặn:

- Con thưa với ông bà là mẹ gửi lời kính thăm ông bà nhé! Chúc hai bố con một chuyến đi vui vẻ!

Chiếc xe máy như con tuấn mã nhẹ nhàng lao đi trên con đường trải nhựa phẳng phiu, rộng rãi. Cây cối, nhà cửa hai bên đường vùn vụt lùi lại phía sau. Gió sớm lồng lộng thổi làm cho tâm trạng em thêm náo nức. Hai tay ôm chặt lấy lưng bố, em vui vẻ cất tiếng hát:

*"Quê hương là chùm khế ngọt
Cho con trèo hái mỗi ngày
Quê hương là đường đi học
Con về rợp bướm vàng bay..."*

Quê nội em ở huyện Thuận Thành, tỉnh Bắc Ninh, vùng đất nổi tiếng với hội Lim, với các làn điệu dân ca quan họ ngọt ngào, với tranh Đông Hồ nức tiếng gần xa. Bố em đã được sinh ra và lớn lên ở ngôi làng cổ ven sông Đuống. Xa quê, bố hay nhắc đến những kỉ niệm thời thơ ấu gắn liền với cây đa, bến nước, mái đình,...

Rong ruổi độ hơn một tiếng đồng hồ, hai bố con em về tới cổng làng. Một đoàn người tay liềm tay hái, vai quảy quang gánh đang ra đồng gặt lúa. Bố con em cất tiếng chào, bao nhiêu tiếng bà con tíu tít đáp lại. Lòng em ấm áp hẳn lên bởi tình cảm quê hương thân thiết.

Nhà ông bà nội kia rồi! Năm gian nhà ngói giữa một vườn cây trái sum suê. Hàng cau cao vút trồng dọc lối vào đeo những buồng sai quả. Giàn trầu bên giếng nước vẫn xanh tươi như trước. Dưới gốc cam, mẹ con đàn gà đang rửa lông rửa cánh...

Ông bà và các bác, các anh chị ùa ra đón. Người dắt xe, người xách túi... Tiếng nói tiếng cười rộn rã cả một khoảng sân. Ông nội dắt tay em vào nhà. Ông cười, chòm râu bạc rung rung:

- Cu Thuận con bố Thành năm nay học hành ra sao, kể cho ông nghe nào!

Em bẽn lén thưa rằng em đạt được danh hiệu Học sinh xuất sắc, ông vui lắm, xoa đầu em khen:

- Cháu ông giỏi lắm! Mấy tháng nữa là lên lớp 7 rồi, phải chăm ngoan hơn nữa nghe chưa!

Cả nhà cười vang. Em xấu hổ chạy đến nép sau lưng bà nội.

Mấy ngày ở quê, em được dẫn đi thăm hết thầy họ hàng; được lên chơi trên chùa Bút Tháp, được theo các anh chị ra đồng xem thu hoạch lúa... Vui nhất là đêm rằm, anh Tiến con bác Cả đưa em ra sân đình chơi cùng các bạn. Nào là trò rồng rắn lên mây, nào là trò ú tim tìm bắt, nào là trò chông nự chông hoa... Chúng em tung tăng chạy nhảy trên thảm rơm vàng. Mùi rơm mới thơm nồng tỏa lan trong đêm trăng sáng. Dưới ánh trăng, cảnh vật quê em thật là thơ mộng. Trên đường về thành phố, em thủ thỉ bên tai bố:

- Bố ơi, con thích sống ở quê lắm bố ạ! Tết này bố cho cả mẹ và em Hoa về quê ăn Tết, bố nhé!

Bố em bật cười:

- Ý kiến của con hay đấy! Con trai của bố!